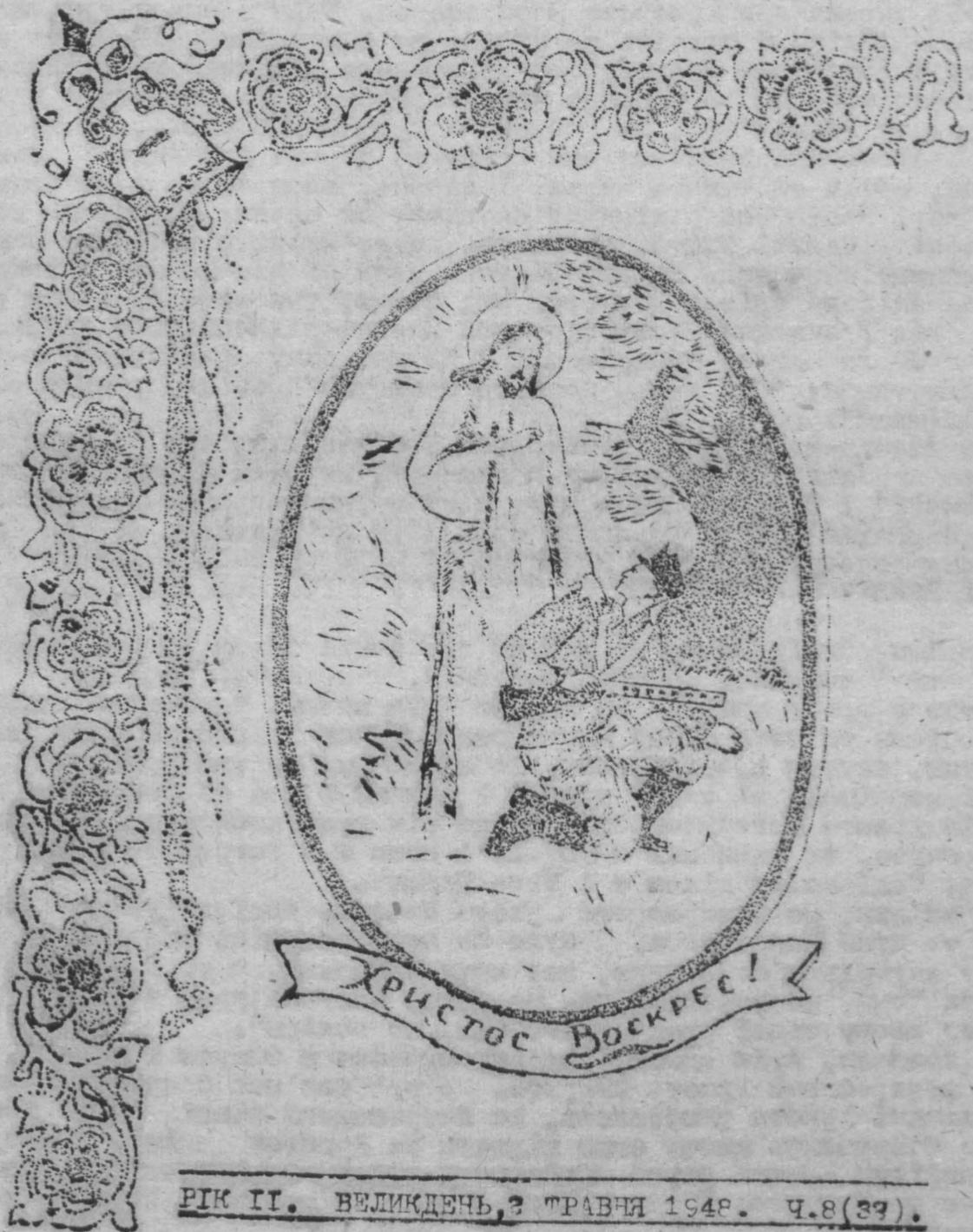

СКИФАЛЕНА

ІНФОРМАЦІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ
КУЛЬТУРНО-ОСВІТНЬОГО ВІДДІЛУ УКРАЇНСЬКОГО ТАБОРУ 25 У ГАЛЕНДОРФІ

РІК II. ВЕЛИКДЕНЬ, 3 ТРАВНЯ 1948. Ч.8(33).

ГЕЛИКДЕНЬ ~ Христове Воскресіння

Написав с. Осип Каменецький.

"Сей день, що його створив Господь, радуймося з ним і веселімся" /Пл. 117./

В дні Христового Воскресіння всі христиани піспішають до Божих храмів. Ідуть жінки з Мариєю Магдалиною до порожнього гробу, щоб дозвідатись від ангела про Христове Воскресіння. "Він воскрес так, як що предсказав. Прийдіть і глядіть на місце, де лежав Господь". Ідуть муїчини разом з Петром та Іваном, щоб прослідити правдивість Христового Воскресіння так, як це побожні жінки представили. Радіють всі серця, торкнені свідомістю, що Господь направду воскрес.

Інакшо радістю наповняється вся Христова Церква з нагоди свята Воскресіння, свідчать тексти стихир і пісень, зложені на це свято.

І дійсно, годі цось радісніше склазти, як слова: "Христос Воскрес!" Веселі Різдвяні Свята, ті свята, що зв'язані з чудовими наявними старовинними звичаями. Веселі Зелені Свята зі замасними наявними хатами. Але як нема світла ясніого від сонця, так нема празника радіснішого від Великодня. Тому сьогодні вновні відповідають дійсності слова Апостола Павла: "Радуйтеся! і що раз кажу: радуйтеся!" та слова псальмотвиця: "Сей день, що його створив Господь, радуймося в нім і веселімося".

Та ми святкуємо празник Христового Воскресіння, але одночасно самі дальше переживаємо "страстну п'ятницю". Чи відій мітанині "страстної п'ятниці" і Воскресіння можуть намі серця направду радуватися? Так, коли сьогодні Церква закликає свої діти до радості, то це має свою глибоку основу. ХРИСТОВЕ ВОСКРЕСІННЯ - ЦЕ ПРАЗНИК РАДОСТИ, БО ДОКАЗУЄ ПРАВДИВІСТЬ НАШОЇ ВІРИ ТА СПІЛЬНОТУ НАШОЇ ДОЛІ З ДОЛЕЮ ХРИСТА.

Справдо, що Христос, що жив на цій землі перед 19 століттями, правдивий Бог і чоловік, що жиди замучили, а приятелі зложили до гробу, встав з гробу живий, щоб навіки бути живим. Його тіло лежало в гробі, опісля те тіло знову злучилося з душою і Христос став жити новим життям, життям прославленим, до якого вже не має приступу ні смерть, ні терпіння, ні земна нужда. І кожний з нас це розуміє, що для ворогів Христа Його Воскресіння, це річ дуже невигідна, бо коли Христос воскрес, то тим самим є Богом. А коли ж є Богом, то Божою є Його наука. Тоді Божим ділом є і Його Церква.

Були свідки, що воскресного Христа бачили, своїми руками Його доторкали та чули Його голос. А були це люди не якісь химерники, що вірили б у яку будь нісанітницю, але люди розважні, а то й уперті, як Св. Апостол Тома, що казав: "Коли не вложу свого пальця в рани від цяків і не вложу своєї руки в Його бік, не повірю".

Всі Апостоли, крім одного, вмірли мученичою смертю і раділи, що можуть за воскресного Христа вмирати. І зробило тих боязливих учнів, що по скопленні Христа розбіглись, як затривожені вівці, а по воскресенні не завагались життя своє віддати за Христа? Апостол Петро, що з боязні вирікся Христа перед жидівською радою, по Христовому воскресенні відверто заявляє: "Того Христа, якого ви розпяли, Господь воскресив з мертвих".

Що перемінило тих боягузів на геройів, на ревних Апостолів, слабих лідій на великанів? Правда Христового Воскресіння!

Сотки міліонів лідій до нинішнього дня опирають всю свою надію, все своє життя на правді Воскресіння. Чи дастися подумати, щоб ті люди від початку аж по сьогоднішній день вірили безкритично? Чи ті міліони мучеників за глупоту віддали своє життя? Чи Христова Церква,

що існує вже майже двадцять століть, може голосити брехню і ту брехню зважати за свій фундамент? Чи в історії є такий факт, за яким промовляло б стільки доказів, як за Воскресенням?

Чого б не говорили вороги Христові, є незаперечний факт, що тому цев'ятнадцять соток літ був на землі Бог-чоловік Ісус Христос, що за наші гріхи був прибитий до хреста і власною силою третього дня воскрес. І де правда повсякчас, як грім лунатиме по світі та кликатиме разом з Апостолами: "Справді встав Господь / Лука 24.34/.

Ось тут може бути перша причина нашої радості з нагоди Христового Воскресіння. Радіємо, що Христове Воскресіння свідчить, що ми не обдурені, що наша віра правдива, що Церква Христова, що її оснував Христос, є єдиноспасення і її наука непомильна. Нині один одному повинен повторити слова Св. Апостола Павла: "Радуйтесь... і ще раз кажу: радуйтесь".

Правда Христового Воскресіння ще з іншого погляду є для нас причиною радості й потіхи. Різно на це ми ввертаємо увагу, що наша доля тісно пов'язується з долею Христа. Та що те, що переживав Христос, переживаємо і ми. З ним маємо веселитися і сумувати, бо з ним лучить нас все. Через Св. Хрещення ми злучились з ним так нерозривно, як гіти і галузка. Тому каже Апостол Павло: "Вже не я живу, але живе в мені Христос".

Цю правду бачимо наглядно в житті Апостолів. Була ніч з четверга на п'ятницю, як іх Учителя скопили, а вони розбіглися та ссвідомили собі трагізм свого положення. Настили тяжкі години. Треба було рікатися: або з Ним терпіти, або Його зовсім покинути. Те перше було прикре, а друге морально неможливе. Завеликий вилив мав на них Христос, щоб можна від нього відірватися. І вкінці хож би Його й покинули, то куди підуть? Їхня доля пов'язується з Христом. Коли він програв, програв й його учні.

Але настав третій день. Тріскають печатки опечатаного гробу, валиться камінь, що ним був завалений вхід. Христос воскрес, Христос скатований, побитий лялечко в слові. Славне Воскресіння Христове радістю серця Апостолів. Так мусіло бути, бо доля Христа – це доля Апостолів.

Доля Христа – це доля наша, бо ми віти, а Він галузка. Ми члени тіла, а Він головою. Оце повинно бути потіхою для нас у часі тієї "страстної п'ятниці", що іх наш народ тепер переживає. У боротьбі за перемогу нашої правди все довгий глях терпіння за нам. Але так мусить бути, бо доля наша є долею Христа. Без терпіння нема слова, без Голгофти нема воскресіння. Тому й по нашій страстній п'ятниці мусить прийти наше воскресіння.

Ось друга причина, чому ми повинні рідіти з днем Христового Воскресіння.

Сьгодні наші гаїки лягти у наш Рідний Край, що його ворог перемінив у пекло. І винжаються нам наші церкви, і довгі ряди хінок з новими копійками, що очікують посвячення, і розмолений народ, що виновниче церкву. І серед цього хотіли б ми побачити лица наших найближчих. Здається нам, що чуємо голос величедніх звонів, що дзвонять так мило і любо, так добирається до наскога серця.

Годі! "Страшна п'ятниця" має своє неблаганне право. і всек таки, пам'ятуючи на спільноту нашої долі з Христом, піднесім гору наші серця, отрим наші сльози, нехай пройде всякий смуток і з радістю друг друга обнімім!

О. Осип Каменецький.

В САМОПІЗНАННІ НАШЕ ОБ'ЄДНАННЯ.

Написав Др.Ф.Меленко.

В 1948 р. наближається Великдень, День Воскресіння Христа. На хресті розп'ятій помер і в третій день смертю смерть поправ - світ переконає, що Він є безсмертний. Через пізнання Бога-Чоловіка народи приходять до об'єднання.

Всі живі явища з волі Божої сили під ясним весіннім сонцем стремляться до пізнання свого роду, до об'єднання, до обновленого життя. Різні тварини на весні паруються, об'єднуються, гуртується, щоб одночасно несвідомо виконувати волю Пославного їх на землю. В тваринний світ, у Його духове життя людина остаточно не може проникнути і по належному Його пізнати. Знаємо одне, що кожній живій тварині Бог дав стільки розуму, щоб вона могла виконувати свій життєвий обов'язок і продовжувала своє родове життя, при потребі боротьби Його об'єднаними силами.

Вищу істоту - людину Бог обдарував високими умовими мудроцями. Ми, українці, як і кожний народ, маємо можливість пізнати не тільки свій народ, але й інші народи, що є на світі. До нашої півдомості і відомості давно вже дійшло, що Бог наділив нам землю під своїм ясним сонцем, одну з найбагатіших у світі, з таким підсолнечником, що ми могли б найдоцільніше й наймудріше виконувати Його волю в світі. Але ніодин народ у світі не живе в останні роки в такій біді, як наш. І якби ми не виправдувались, велика доля вини є в нас самих, що воно є так. І все це тому, що досі це ми по належному не потрудились, щоб пізнати самі себе, хоч майже всі наші великі мудреці на протязі цілої історії нам про це пригадували. А ми маємо вуха і не слухаємо, маємо розум і не сприймаємо мудріців, знаємо, що ми себе ще не пізнали і пізнати не хочемо. Самопізнання ж для нас таке потрібне, як є потрібним повітря для живих, як сонце, хліб... Ми перестанемо бути самі собі ворогами тільки тоді, коли самі себе пізнаємо. Об'єднання, про що ми безперестанку пишемо, говоримо, сваримося за нього, ю настане до того часу, поки ми не пізнаємо самі себе. Як можна надіятись на об'єднання, коли ми навіть і не думаємо про пізнання об'єднання - про пізнання самих самих себе. Ми з усіх сил намагаємося відгородити одні від одних, замкнутись у своєму вузькому зачарованому колі, де далі, та все більше та ширше "постуємо" злочасний поділ на "східняків" і "західняків", одні одних ображаемо, не навидимо. До цього часу в нас на скитальщині провадилася не партійна боротьба, а прямо націожерство. Ми не пukaємо правдивого пізнання, не пukaємо національної рації і говоримо, що чим більше одні одних пізнаємо, тим більше розвивається ненависть.

Ось ми маємо свої дві національні українські церкви. Обидві на рідній землі одинаково съсгодні, генеті червоною сатаною. Московський червоний Нерон наказує одинаково мучити християн обох українських церков. А чи багато в нас зроблено для того, щоб одні одних, віруючі обох церков, самопізнались? Чи нележить в основу пізнання любов Христову? А воно ж одна і друга церква боряться на вірі единого Бога-Чоловіка. А якби запиралася такою пізнання, то певно б воно нас вело до об'єднання. Одна віра, а два обряди тільки збагачують науку націю, нашу культуру, не кажучи вже про політичну вигоду в цім, і коли ми пізнали це, то тільки б возвеличили самі себе, наблизили б одні до одних як самі себе, бо ж і нація є тільки тоді дозрілою, коли вона в народі, а народ у ній, коли загал є в одинниці, а одиниця в загалові.

Ми мусимо зупинити нашу увагу на тому, що в нас є спільного, високого і величного, на чому можна порозумітись, а не звертати увагу на дрібніді, різниці в характері, в вимові, в церковних обрядах, у територіальному походженні, тащо. Нашою повинністю є пізнавати свою велич, на ній зулиняти всю улагу, її це возвеличувати і на тому об'єднуватись, щоб спільними силами досягти нашого останнього - мети, головної мети - в житті сдиниць, звідкіль би вони не походили і де б вони не перебували,

ЩО ЧУВАТИ ІЗ СХОДУ?

Український тижневик, "Українська Думка", що виходить в Англії, подає цікаві віючки з ноза "залізної куртини" на підставі зізнань людей, які прибули звідтам недавно до Лондону.

Між іншим вони розповідають:

"Про те, що діється в ССР, в Польщі знаєть рівно стільки, коли не менше, що знають тут. Східня границя герметично замкнена й отримати вістку з-за неї так само важко, як з другого світу. Туди дозволено писати, дозволено навіть висилати харчові пачки до 2 кг. Але з цього дозволу майже ніхто не користає, бо відповідей на листи і так не бувало, а вислати пачку - це означає зробити відмежу прислугу адресаторів: податок і митна оплата за посилку набагато перевищують вартість самої посилки.

В останній час з ССР прибувають валки з вояками Армії Крайової, захопленими червоною армією в полон. Ті розказують про нестерпну біду в країні советів. Населення в гірших нераз злідніх, ніж полонені. Полонений хоча має запевнений сякий-такий даний пайок, цивільні х і того не мають. Народи ССР, згідно з оповіданнями полонених, жахливо ненавидять режим і... нетерпливо чекають приходу американців.

Звільнення від большевіків - це загалом мрія цілого сходу. Хвилини, коли вибухне війна, там чекають уже не дніми, а годинами." Таке

вичікування пособляє ростові цілодобові поголосок, нераз нічим не обоснованих. Їх люди шепчуть собі з вуха до вуха і підтримують чи лякають ними один одієго. Поговорюють, що на випадок війни большевики влаштують масовий вивіз молоді на схід. У підпovідь на цю поголоску, молодь розпочала готовування до виходу в підпілля.

Українці в Польщі.

На корінних українських землях українців майже нема. Остання акція польського уряду в минулому році була дуже основною переведена. Залишилися хіба тільки ті, які визнали себе поляками, і мала горстка старих людей, нездібних до транспорту та праці на новому місці поселення. Польська вулиця обвинувачує українців у знищенні Варшави. Наклеп вміло підтримують також урядові чинники. Проти-українські настрої часто переростають польське германофобство. Українці змушені скриватися зо своєю національною принадлежністю. Загомлюючи, бояться навіть вживати рідної мови. Переселені на ново-прилучені землі мають ще привілей називати себе власним національним ім'ям, але ж вони призначені на асиміляцію: українські колонії на Поморі і в Східній Прусії не мають ані своїх школ, ні теж рідної церковної опіки.

Понад місяць тому польська влада взяла під домовий арешт митрополита Діонісія. Причини арештування не подано, але ж її дога-

дуються. Ходить чутка, наче митрополит отримав пропозицію виїхати до Москви і переговори в сирії ліквідації автокефалії та підчинення православної церкви в Польщі московсько-му патріархові. Митрополит Діонісій мар початково пропозицію відкинути, потім погодився на неї, але це вже не встерегло його, як видко, від понадення в число "благонадійних", а відтак і під арешт. Настрої, особливо серед варшавського православного духовенства дуже підупали. Загалом ціле православне життя в Польщі очинилося під знаком непевності.

Вісток про діяльність УПА в Польщі останніми часами не було ніяких, зате приходили відомості про живу партизанську діяльність на територіях на схід від Бугу, особливо в околицях Рівного. Приводом, дея молодь з Холмщини не гайнно по переселенні за Буг пристала до УПА.

ДІЇ УПА ТАКОЖ НА ТЕРЕНАХ ПОЛЬШІ.

/УПС/- Ми одержали інтересні відомості з Польщі, що відносяться до дальших дій частин УПА, що всупереч сподіванням ворогів дальніше діють та до загальній ситуації в Польщі. Відомості походять з початку березня ц.р. Як відомітком минулого року

більші частини УПА із Закерзоння перейшли в Україну, де получилися з головними силами УПА. Частина закерзонських відділів пішла в рейд на Чехословаччину. Тепер довідусмося, що деякі відділи пішли тоді також в рейд на польські території. Вони діють там малими групами і подекуди нав'язують зв'язки з польським революційним рухом. Своєю появою, постапово та працю вони впливають на піддержання революційних настроїв польських мас.

Політична ситуація в Польщі, окрім по втечі Міколайчука дуже загострилася. На кожному кроці відчувається закріплення поліційного режиму. Мають місце часті облави, контролі поїздів, провірки, масові арештування і т.п. Також важкою стала ситуація українців на Шlesьку. Говориться, що всіх українців з західних земель Польщі / деякі з них живуть там вже довгі роки / переселять до ССРР.

Далі виявляється, що північ на Закерзонні УПА не ліквідована повністю. Раз-у-раз дають про себе чути більші, або менші з'єднання УПА. Польське військо не покидася тих теренів. Недавно відбулася в Ряшеві розправа проти полонених бійців УПА. Деяких засуджено на в'язницю від 5 до 10 років. Інший процес якраз відбувався. В цьому виступають і українські дівчата, якими чомусь заінтересовані органи

советського МВД. Від Нового Року з польських концентраційних таборів та тюрем звільнено сколо 9 тисячі українців, головно селян, арештованих у з'язку з останнім виселенням Закерзоння в 1947 р. Інтелігенції з засади не звільняють, але держать далі, навіть тоді, коли немає доказів про якунебудь революційну працю, чи ворожу поставу до режиму.

В цілі поборжання польського революційного руху на території Польщі парашутувавши уряд після відділи т.зв. ОРМО /Охотніче Резерви Міліції Обивательські/.

В Польщі говоряться цілком однозначно про нову війну. Говорять про це крім населення також польські офіційні дістойники і большевики. Вони однозначно вказують, що це буде оборонна війна. Більшевики кажуть однозначно: "Будем драттися - нациза хоробро піснімати воєнное дело". Недавно відбувся перегляд та реестрація здемобілізованих річників. ВП / Польсько Військо / та мужчин із залишичної обслуги. Відбулися також маневри. Польське військо виникло не тільки під наглядом військовим, але також політичним. Все населення очікує від нової війни великих змін, м.ін. провалу советської системи.

ВЕЛИЧАВА МАНІФЕСТАЦІЯ В ГАННОВЕРІ.

Дня 11 квітня українське громадянство британської зони відзначило великим маніфестацією в Ганновері пам'ять мільйонів жертв українського народу, ногибших

15 років тому, в час штурмно викликаного ворогом великого голоду на Україні 1933 року.

Святочну Службу Вому відправив о.Митрофан. протоієрей Ю. Поміщицук в сослуженні о. протодіякона А. Мироненка. Співав хор під кер. Ерія Корсун.

Після Служби Божої Й. Панахиди з під церкви на Кльопітрассе розвинувся великий похід, що проходив з вінками вулицями Подбельськітрассе, Якобінітрассе до Укр.Катол. Церкви при Гензагерстр., де уроочисте Богослужіння в наміренні Українського Народу та Панахиду відправив парох Ганноверу о.Ф. Побігушка.

В поході взяли участь українці табору ім.Лисенка, а також делегації більшості укр.таборів англійської зони.

Німці, англійці й інші чужинці з цікавістю приглядались походові та з неменшою цікавістю читали ляточки в англійській, німецькій і інших мовах.

Віля Укр.Кат. Церкви зложено на час Панахиди вінки на символічну могилу і народ румів до церкви. Після Панахиди похід румів до табору ім.Лисенка, де зложено вінки на виготовлену могилу. Промову виголосив п. Почтар.

Відсніданням Молитви закінчено що величану маніфестацію.

Справи Скитальців.

РЕЄСТРАЦІЯ ЕМІГРАНТІВ ФАХІВЦІВ.

Дня 12 січня ц.р. відбулась в Женеві друга з черги конференція спеціального дорадчого Комітету ІРО для справ поселення інтелігентів - спеціалістів. Цей комітет був покликаний дня 3 листопада м. р. Ціллю Комітету є уможливлення біженцям-інте-

лігентам знайти працю, яка відповідала б їх здібностям і кваліфікації. Працю свою Комітет розпочав пресстрацією і верифікацією біженців-інтелігентів на терені Німеччини, Австрії, Італії і Близького Сходу. Комітет сту діє можливості поселяння.

оо—оо

ПЕРЕГРУПУВАННЯ ДП ТАБОРІВ.

Згідно вісток з Головної Квартири британської окупаційних військ в Німеччині, усі ДП табори будуть розв'язані. На їх місці будуть створені інтернаціональні табори трьох категорій: 1) табори для працездатних, 2) для не працездатних/ старих, інвалідів і важкохворих/ і 3) транзитні.

ПЕРЕСЕЛЕННЯ ОСІБ ВІКОМ ПОНД 60 РОКІВ.

Згідно повідомлення урядових чинників, усі самітні ДП особи віком понад 60 років мають бути переселенні з таборів нашої округи до Госляру.

ж ж ж

Згідно повідомлення урядових чинників ДП особи мають право держати приватні торговельні підприємства після оформлення деяких формальностей з боку німецького уряду.

ВІСТИ З АНГЛІЇ.

Укр.тицилік "Укра-

КОНФЕРЕНЦІЯ І РО В ЖЕНЕВІ.

В кінці місяця квітня має відбутися в Женеві конференція ІРО, яка буде присвячена питанню можливості переселення інтелігентів. На конференції будуть присутні з правом дорадчого голосу представники національних груп ДП.

Українців англійської зони представляють пп. Чорний і Григоренко.

УКРАЇНСЬКА ДЕЛЕГАЦІЯ У П. РУЗВЕЛЬТ.

З нагоди перебування п. Рузвельтова в Лондоні, делегація українців в складі пп. сот. Панчука - Голови СУБ-у, А. Яримовича - директора ЦУДБюра і др. Коростовця, від імені зорганізованих українців Великої Британії, склала їй візиту та вручила скромні подарунки.

В розмові з делегацією пані Рузвельтова заявила, що вона, як і досі, надалі буде стояти в обороні тих, які з політичних, релігійних чи інших моти-

їнська Думка" містить вістку про життя українців в Кіркбі, де працює багато наших колишніх співтaborян. В цій місцевості працює хор під керівництвом нашого бувшого співменника П. Антонюка. Працює також балет під кер. Шоткевича.

Дня 6 березня концерт у Кіркбі в англійському гостелі Трейн коледж. Концерт пройшов

вів вийшли зо своєї батьківщини та не можуть туди звернутися. "Стую на становищі, - заявила п. Рузвельтова, - що кожна людина, коли, ... вона не звичає злочину, має право на вибір місця під поселення". Розмовница виявила глибоке знання українських справ і підкорила труднощі, з якими приходиться зустрічатися зо сторони советської делегації в ООН при піладнуванні справ біженців.

/"Україн. Думка"/ з великим успіхом. Глядачі склали виконавцям ширу подяку.

Зорганізовано також дружину конаного мяча, якою керує Герович.

Дня 7.3. відбулись змагання з англійською дружиною конаного мяча.

Побідила українська дружина з розрахунком 3:1.

УКРАЇНСЬКА САНІТАРНО-ХАРИТАТИВНА СЛУЖБА.

Вже більше двох років існує на терені Німеччини Українська Санітарно-Харит. Служба, до переняла на себе обов'язки Українського Червоного Хреста.

Санітарно - Харитативна Служба повстале не з багатства, добро бути і радості - лише з біди, недостачі, горя і сліз. А сьогодні маємо аж забагато і біди, і недостачі, і горя, і сліз.

Сглядаємося на всі чотири сторони світа, чи хто нам не поможе, чи яка милосердна рука не вирве нас із глибин наших страждань. Буються жилини - здається нам, що вже бачимо що милосердну руку, але щож... скоро витягнемо свою, сейчас ця милосердна рука ховається. Подібно як привид в пустині.

Тимчасом уже тепер складне життя широких мас скитальців визиває о поміч. Вагато вже зараз не має даху над головою, хліба, сорочки, а як багато потрібне ради, вказівок, піддергки на дусі та розради. Звідкіля взяти цей кавалок хліба, з якого джерела черпати відвагу та розраду? Як раз в цьому випадкові для нас "непрошених в світі гостей" Санітарно-Харитативна Служба відчиняє свої двері і каже: "Гість в дім, Бог в дім".

Тому Санітарно - Харитативна Служба, як акція величного діла милосердя в сьогодні більше потрібна, чим коли небудь.

Санітарно-Харитатив-

на Служба не є урядовою установою, а тим самим не є охоплена державним бюджетом, тільки, як вже згадано, є вислідом потріб громадянства, тому то новинна бути удержаняна громадянством. Звертатися о біоні до наших українських організацій тут на чуміні, недостяг пожданого висліду, тому, що ці організації не мають середників, потрібних до узділення помочі назовні. Отже треба шукати іншого джерела. А це джерело є. Треба тільки, щоб ціле наше українське громадянство було одною Санітарно-Харитативною Службою. Щойно тоді Саніт.-Харитативна Служба буде великю і могутньою організацією, забезпеченою морально і матеріально.

Ніодин з нас не повинен бути поза організацією, якою є Санітарно-Харитативна Служба. Всі ми українці-скитальці мусимо бути її членами. Саніт.-Харит.Службу мусять знати всі. Не лише ті, які потребують помочі, але й передусім ті, які мають можливість якими небудь середниками допомогти.

Вагато з нас з різних причин пошло в біду і стали безрадними, а багато мають можливість жити незалежно та самостійно. Ці звасне починні допомогти тим нещастним, а поміч ця напевно нікого не зруйнує.

В цей спосіб станемо активними членами Саніт.-Харит.Служби ратуючи наших земляків, поваджуючи "неодного від безправних чинків", помагаючи неодному зблу-

дженому і заново вступити на дорогу властивого життя. Найважніше це, що так одним, як і другим зваждимо слів, захованих в серці наших земляків віру в добро, чесність і свідомість, що вони не є здані на співівласні сили. Таким чином збережемо цілість нашого громадянства, що виснажене різними ударами, змучене різними терпіннями, часами заломлюється від болю ударів і паде під тягарем хреста.

Збирний, солідарний дух взаємного зрозуміння і послідовності зменшить нам наші терпіння та буде захотовою до витревалості.

Працючи в Санітарно-Харитат. Службі, бачу щодня людську біду-нужду, часом бачу не лише руйну матеріальну, але нажаль і моральну. Мусимо рятувати, бо це є наші земляки, а цей порятунок мусимо нести самі, бо на правду ніхто з чумих нас не поможе. Вагато робиться в цьому напрямку, але все це є невистарчальне. Праця наша буде успішною лише тоді, як що кожне українське серце перейметься ідеєю Сан.Хар.Служби, якщо до СХС звернутися о поміч ці, які на правду її потребують, а ціле громадянство прийде їм з поміччю. Щойно тоді ввійдуть в діло слова Христа-Спасителя: "Блаженні Милосердні, бо вони будуть помилувані".

С.Раковський.

ПІД КРИЛЬЦЕМ СТАЛІНСЬКОГО ПРАВОСЛАВІЯ.

Від 1654 року, від Переяславського договору, а потім від 1709 року, коли Росія повністю окупувала Україну і знищила її самостійність, іде за взятий бій за душу українця між українцями і москалями. Це бій за "бути, чи не бути" українській нації. Цар Петро I відібрав Україні її ім'я Русь і охрестив ним свою імперію. Україні було на казано звати себе Малоросією, а українці мали стати малоросами. В 1917 році, коли Україна з'явилася в міжнародній сім'ї як вільна держава, світ навіть не знав слова Україна. Українська верхівка була зросійщена. Соціальну революцію сходу повернула була горстка українських інтелігентів в національне русло. Українська держава за кілька років свого існування знівечила була досяги Москви. Тоді навіть переконані малороси стали українцями.

Нова Росія, червона, знищивши українську державу, не могла повернутися, хоч бажала, передреволюційного стану і признала українцям державу у формі соціалістичної України. Світ вже не заперечує існування українців як чації. Росія не зрезегнувала зі своєї цілі, створення російського чи тепер советського народу з мішанини московського, українського, білоруського та інших народів.

Небезпека для української нації зросла. Поряд з денационалізацією веде Росія і Фізичне винищення українців всячими способами. Вона не хоче ви-

пустити з-під своєї опіки навіть тих, що спинилися як скитальці поза досягами її поліції.

В Німеччині, де скучилось значне число українців, підривна робота йде по таборах. Вона позначується назовні різними кривавими та безкровними безпорядками, метушнею, роздорами і розколами. Стара Росія використовувала церкву для послаблення української відпорності, нова Росія робить те саме на наших очах, розбиваючи єдність Української Автокефальної Церкви.

Останніми часами множаться факти, які свідчать про те, що вся російська робота на згубу українців і їх дискредитацію в світі у всіх ділянках життя ведеться пляново і з одного центру. Наведемо декілька таких фактів, які народ знає в тій чи іншій версії і які, зібрани в одну цілість, вказують на джерело всього лиха для українців на чужині: на Росію та її різноманітні експозитури на чужині.

Преса подає, що бразилійська поліція викрила протидержавний заговор, в який були вмішані і місце ві комуністи і скитальці-переселенці. Злочинці були зв'язані з комінформом у Білгороді. Москва на те його і створила в Білгороді, щоб самій

з усіх темних діл виходити чисто. Між цілями заговорників було між іншим: створити з скитальців базу для світової революції в Бразилії і, з другого боку, компромітацією скитальців застивити уряд невпускати до себе більше скитальців. Протистояння тих фактів вказують, якими струми нитками шата московська провокація. Це бій вже не лише за душу українців, а і за їхнє життя. Робиться все, щоб чужі держави не прийняли до себе скитальців і щоб нареченні вони були змушені вертатися на "родину". Акція спрямована не тільки проти українців, а й проти всіх інших національностей, що мають відвагу протистояти Росії.

Невеселі справи донесуть преса із Канади другої країни, що дає притулок скитальцям, а також із Англії. В Канаді різноманітні червоні русотипи пробували силово допомагати скитальцям, що виїхали туди на роботи. Скитальці силово позбувались тої непропланованої опіки Росії на канадській землі. Русотипи бій програли. Відомі з преси і такі факти, що й між скитальцями в Канаді найшлися такі, що в той чи інший спосіб пов'язались з канадськими комуністами, ба навіть повстали в їхні замасковані під різну фарбу організації. Чому вони так зробили - це їхня таємниця. Мо-

хливо для того вони і на чужині між скитальцями лишались, щоб своїм вступом в компартийні організації Канади дискредитувати українців і змусити Канаду не брати до се бе дальших скитальців. Це також бій Росії за душу і тіло українців на чужині.

Газети писали досить широко про містерію з одним транспортом скитальців з півдня на північ. Понищо невідомо, кому скитальці мають завдячувати своє спасіння, що їхній потяг, який їхав манівцями, не попав в советську зону Німеччини. Цей факт вказує, що Москва має в керівних органах на чужині свої руки, які помагають їй в бою за душу і тіло українців та інших скитальців.

Найбільш характерні факти стали відомі аж недавно. З них видно, що і російська еміграція біла і червона, однозгідно працюють з Москвою проти українців, а в додатку велику роль відіграє в тому православіє, як ширма для маскування роботи. Відомо, що російське православіє в Росії, а пізніше і за кордонами, стало на послуги Росії в поборюванні українців. Ось ті факти в такій формі, їх собі розказує народ. Форма суті не змінює.

В Німеччині існує якесь російська організація, яку звуть по різному: православний центр, російський комітет, комітет бездержавників,

православний комітет, а зрештою російський, український, білоруський, югославський та інші комітети, нібито об'єднані в одну цілість. В різних випадках вживається різні назви, де яку вигідніше. Установа користується ширмою одного російського єпископа на чужині, який має досить широкі зв'язки з різними політичними і міжнародними установами. Відповідники тієї установи, в рядах і без рад відпочивають від початку 1946 р. по українських таборах і ведуть записи скочих-емігрувати до різних країн світу. Зате беруть вони громівід 100 до 10 марок і не гребують цигарками, але лише американськими. Хто більше дастъ, той попадає в списки між перших. Всіх пішуть як росіян, православних і "бездіданих", вірних синів Росії, без уваги на національність. Відповідники операють агітаційними засобами в році 5000 афідовітів до Аргентини і т. ін. Акція ведеться в англійській зоні Німеччини і досі та установа встигла пропихати до Аргентини кількох людей з підмоченою репутацією. І якщо їх виїзді встановлено, зі зв'язками поза залізну куртину. Тепер стало відомо, що списки українців разом з фотографіями і правдивими даними про кожного опинились також за лізію заслоню, замість в Аргентині. Помідіо стоїть справа зі скам'янілими до Марокко. З однією групою справа пішла так далеко, що мали виїздити. Але в

останньому моменті вийшло, що скитальці мали переїздити до Марокко советським кораблем з призначенням до Одеси. Обережність скитальців врятувала життя тисячам українців. Православний центр вмів руки від справи замінити, а акція, ніби нічого не стало, ведеться далі. Ба навіть більше. В одному таборі англійці викликали українців і запитали, чому не виїжджають до Марокко. Відповіли їм, що вони ж від благ Росії втекли з України і тепер виникло, що запиня на переселення вело IPO, а якимсь чином списки пошили в російський комітет. І ось через те люди відмовились їхати, не хотять мати з москалями нічого спільного. Таким оберотом справи англійці були заскочені й обіцяли приглянутись до тієї справи більше. Бій за душу українських скитальців ведеться на широку скаю при помощі замаскованих советських установ на чужині.

При тому варто буде згадати що й той факт, що недавно зрештою відомого російського єпископа, який призначався в шіпіонаж на користь советів, він для кращого маскування роботи навіть порейнів був на католицизм. Нитки від нього вели до згадуваного "православного" центру. В останньому була з того при воду велика напіка і також якісне арешти і переслухання.

Під крильцем стояніського "православія" /Докінчення на ст. 18./

Сторінка Молоді

Рід звуки дзвонів Воскресення Христового.

Г знову прийдеся нам, хоч вже таїй чисельно великий громаді, як торік, зустрічати великий .. празник Воскресення Христового на чужій німецькій землі. Г знову воскресла з ласки Всешинього Правда. Лунає можутня пісня, спозіщаючи світові важливу подію. Весь християнський світ з повним ентузіазмом вітє надзвичайне торжество Воскресення Христового. Мелодія милозвучного "Христос Воскрес" рознеслося хвилястим гомоном по всіх усюдах. Звуки великої дзвонів прославляється перемогу Правди над злом.

Але сучасні дні, живими свідками яких являємося і ми, в теж ріжноманітні свою сукупністю, вони дозволяють нам бачити правдивий, дійсний стан в світі зовсім з іншому вигляді, як це можна було сподіватися.

Як й тоді, так і сьогодні мають ще місце на існування аналогічні злі сили, сили виродка Юди та жорстокого людожера Гродз. Вони сьогодні без вагань заперечують перед світом існування правди та своїми антирелігійними й антиморальними зчинками, незрівняною брехливістю часто густо дозвершують найжахливіших інцидентів в історії народів. Середозинем, в якому проявляються і діють в найжорстокіших формах і виявах, ці протилежні Західному Світові й антагоністичні сили є - Советська Росія. Мотором, що керує всіми діями та акціями, являється комуністична партія та відомий всьому світові модерний сталінський витвір - політбюро.

Ця людожерна потвора зруйнувала все, що найсвятіше було кожному народові, який тільки попався в її імперіалістичні лапи. Вона завжди нищила й нищить до тла нашу зимріану святиню - Українську Державу. Нам ходить зараз про нашу святу Правду. Дех вона? Хіба вічно закопана у могилу? Ні! Ми впевнені й твердо віrimо що вона, наша свята Правда воскресне з мертвих, як воскрес Христос. Ми

15-ТИРІЧНИ СТРАГНОГО ГОЛОДУ НА УКРАЇНІ ОРГАНІЗОВАНОГО КРИВАВОЮ БОЛЬШЕВИЦЬКО-КОМУНІСТИЧНОЮ РОСІЄЮ.

Року Божого 1948 все українське громадянство на чужині відзначає черні 15-ті роковини художнього голоду на Україні.

Півтора десятиліття минуло з того часу, але перед кожним укрінцем і досі стоїть живий образ вимираючих сіл і міст хліборобної, богатоврожайної України. Наче бачимо сьогодні, як по селях, містах і хуторах, по шляхах і роздоріжжях, по левадах, ярах і вибалках родючої землі лежать сотні й тисячі голодних українців, опухлих і обдертих, напівживих і мертвих... Вся Україна вкрита міліонами трупів українців, старих і молодих, жінок, дітей, немовлят... Наче сьогодні бачимо той проклятий рік, рік 1933-й. Близько 8 міліонів українців померло тоді з голоду.

Хто ж був виновником цього новітнього страхіття?

БОЛЬШЕВИЗМ, ЧЕРВОНИЙ, ЛЮДСЬКОЮ КРОВЮ ЗАЛІТИЙ, КРЕМЛЬ, КОМУНІСТИЧНІ ДИКТАТОРИ З ЦК ВКП/б/!

Це вони, канібали ХХ сторіччя, щоб силою примусити українське село піти в ненависній йому рабські колгоспи, пограбували весь український хліб і відправили його московському диктаторові - ненажері, кинувши українців на голодну смерть.

Відзначаючи ці черні роковини, звертаємося з молитвами до Бога і з проханням до цивілізованого світу:

свято переконані в її воскресіння, бо знаємо, що її нікому й нігде не заховати, вона завжди залишатиметься незнищимою, вона завжди буде вічно жити, її не знищить ніхто.

Коли сьогодні весь християнський світ пригадує муки й страждання Христа Воскресшого, то нам, українській спільноті на чужині одноразово стають перед нашими очима дійсні факти найжорстокішого терору, насилля, нечуваної в світі мученичої смерті міліонів невинно пимордованого українського населення. В цьому ж моменті пригадується найсумніша дата 1933 р., коли то оцей зненавиджений і остаточний московсько-большевицький молов називися зорганізованим голодом знищив понад 7 млн. невинного українського населення. Перед нашими очима проходить тіні сотень і тисяч мучеників, иких знищив і нищить ще сьогодні по тюрмах і засланнях оцей варвар. Весь світ тоді мовчав, дивлячись зовсім спокійно на муки, які переносив наш народ.

А сьогодні... Сьогодні все ясна й переконлива небезпека, яку несе зі собою советський кат. Світ розуміє її вже добре, вже добаваче навіть такий момент, що могло б статись з ним, коли б не протиставитись затіям сталінського "сонечка". Нам, українцям, ці методи, якими руководиться московський сатрап наскрізь відомі. Він не переконає нас ніколи. Ми віримо слята, здаючись на свої сили і на допомогу Всешинього, що шлях по якому йде зараз український народ, кревавий шлях терпіння, знушення і терору наш народ перенесе, як переносив Христос Всешиний та що вже недалекий час, коли нам всім радісними піснями доведеться вітати воскресну нашу святу Правду.

М.Палцан.

ПЕРША КОНФЕРЕНЦІЯ ПЛАСТОВИХ ВИХОВНИКІВ В ЛОНДОНІ.

Дня 3 і 4 квітня ц.р. в Лондоні відбулась Перша Конференція Пластових Виховників. При участі 31 пластунів і 12 гостей, наради розпочав о. док. Жан. Після вступного слова, що виголосив уповноважений Головної Пластової Ради на Велику Британію - п.Атаманюк. Від імені англійських скавтів конференцію вітав корівник скавту на район Скарледж, п.Томас, і - письменно - п.Дедсворд корівник скавту із Мальверн. Від імені українських церков і організа-

- Допоможіть гнобленій большевизмом, воюючій нині Україні позбутися комуністичного ярма! Зверніть свої погляди туди, де сьогодні ллеться кров, де сьогодні гинуть тисячі й мільйони українців по советських концтаборах Сибіру, Колими, Самари, Забайкалья. Гляньте туди, на Україну, що під свободоносними прапорами геройчної УПА бореться за своє звolenня!

Нам'ятаємо, що сьогодні жертвою большевицького варварства є Україна, завтра цію жертвою може стати весь світ!

Жертви мільйонів загиблих українців з голоду в 1933 році кличуть весь український народ і весь світ до боротьби проти комуністичних імперіалістичних загарбників, за волю, щастя і правду Христову!

Молимось до Тебе, Боже, і віримо, що Ти, як і весь свободолюбивий світ, почусь нас і допоможеш нам!

Центральний Комітет Спілки Української Молоді.

цій конференцію вітали промовами пп.: о.Жан - Г.лова Гр.Котол. Церковної Ради, мітр. прот. Губаревський - Голова Церковної Ради УАПЦ, сот. Богдан Панчук - Голова СУБ, Б.Литвинович - від імені був. пластунів-вояків.

Вечером дня 3.4. в до мівці СУБ пластуни в присутності гостей та представника скавтів виступали святочну пластову Ватру. Дня 4.4. закінчено наради. Пластова організація нараховує на сьогодні 110 членів.

УКРАЇНЦІ ТАБОРУ 25 У ГАЛЕНДОРФІ!

ВІТАЄМО І ПОЗДОРОВЛЯЄМО ВАС З СВЯТОМ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ. БАЖАЄМО ВАМ УСПІХІВ, ЩАСТЯ І РАДОСТИ В БОРОТЬБІ ЗА ЗДІЙСНЕННЯ ВСЕУКРАЇНСЬКИХ ІДЕАЛІВ - ЗДОБУТТЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ВОЛІ І ДЕРЖАВНОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ. ЩАСТИ ВАМ БОЖЕ ПОЧУТИ НЕРЕМОЖНІ ДЗВОНИ СВЯТОЇ СОФІЇ ВІЛЬНОГО ЗОЛОТОВЕРХОГО КИСВА.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ВОСКРЕСНЕ УКРАЇНА!

КОМІТЕТ ОСЕРЕДКА СПІЛКИ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ.

ІІ. КОНГРЕС СПІЛКИ УКР. МОЛОДІ.

В дніх 34-36 квітня в Авгсбурзі провадив працю II Конгрес Спілки Укр. Молоді.

В урочистій обстановці Конгрес відкрив Голова ЦК СУМ-у інж. Сердюк. Привітання та благословлення Конгресу склали Пан-єти Греко-Католицької і Православної Церкви.

Конгрес з побажаннями успіху в праці Голова ЦПУЕ п. Василь Мудрий, Ректор УНТШ - др. Мірчук, від КодУС-у - проф. Зайцев, від Пласту - др. Фіголь.

Привітання надійшли від ЦПУЕ, СХС, СУЖ, Коцадької Асоціації, Укр.Студ.Громади в Авгсбурзі, Видавн. "Пу-Гу" та інших організацій та по літичних діячів, м. ін. від полк. Андрія Мельника і Степана Бандери.

В Конгресі взяло участь 59 представників з правом рівняного голосу і 31 з дорадчим голосом, які заступали 71 осередків та 6330 членів СУМ-у.

Голова ЦК СУМ-у в своїй звітній доповіді доклав Конгресові про працю СУМ-у між Першим та Другим Конгресом. Звітували референти та різні комісії.

Конгрес уділив абсолюторію Центральному Комітетові та його органам.

Обрано новий Центр.Комітет на чолі з інж. Сердюком та його органи/Педагогічна Рада, Товарицький Суд/.

Дальше заслухано реферати проф. Ващенка і Стебельського.

Заслухано та схвалено резолюції.

Ф.Р.

В САМОПІЗНАННІ НАМЕ ОБ'ЄДНАННЯ.

- /Докінчення з ст. 4./

бо мета одиниць має бути метою цілого народу.

Ні одного завдання людина не може виконати, коли вона до нього пониженному не підготується. Нікака спільнота не може прийти до одної мети, коли вона наперед не пізнає себе і не об'єднається. Самопізнання ж і об'єднання ніяким насиллям досягнути не можна. Насиллям можна досягти часового успіху, але не вічних цінностей. Тільки в згоді, тільки з доброї волі з пізнання одного спільногого інтересу можна до-

сягнути того, до чого стремляться народи цілого світу - свого вільного, ні від кого незалежного життя. Останнім часом у нашій скитальській спільноті та взагалі по цей бік залізної заслони все насторіливіше висувається прояв самопізнання, але достаточного наслідку, об'єднання, ще не має. Однак, хочеться вприті вірити, що в День Воскресення Христа, року Божого 1948 сповістять нам наші часописи, що мети досягнута, самопізнання принесло нам об'єднання!... В День Воскресення всім напимировідникам Бог разум повернув і вони остаточно зрозуміли, що тільки об'єднаними силами прийдемо колись до Воскресення нашої Самостійної Соборної Держави!

Др.Ф.Меленко.

ПІД КРИЛЬЦЕМ СТАЛІНСЬКОГО ПРАВОСЛАВІЯ.

/Докін. з ст. 10/

ведеться протиукраїнська робота на широку скалю. Той же самий центр відіграв не останню роль ролю в розколі української церкви. А русофили та русофіли старого й нового стилю по таборах помагають вести ту роботу.

М. С.

/За "Новим Шляхом"/

УСІМ МЕНШАНЦІМ УКРАЇНСЬКОГО
ТАБОРУ 35 У ГАЛЕНДОРФІ З НА-
ГОДИ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТО-
ВОГО УПРАВА ТАБОРУ ЗАСИЛАє
ПОСЛАНИЯ У ДОБРОМУ ЗДОРОВЛІ
ТА У СПОКІЙНОМУ РОЗПЛОЖЕНИІ
ДУХА НЕРЕЖТИ ЦЕ НАШЕ НАЙБІ-
ЛІШ РАДІСНЕ ВЕСНЯНЕ СВЯТО ВО-
СКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО І ДІЖДА-
ТИСЬ ВОСКРЕСЕННЯ НАШОЇ ЗАНЕ-
ЧАТАНОЇ У ГРОБІ ПРАВДИ, ЯК ТА-
КОЖ ЩАСЛИВОГО ПОВОРОТУ НА
ВІЛЬНУ РІДНУ ЗЕМЛЮ.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ЗА УПРАВУ ТАБОРУ:

/-/І.КОРОМЕНЬ.

ВІ.ІЛАНУ ГОЛОВІ й ПРЕЗИДІЇ ТА
БОРСОВІ РАДИ, УСІМ ЧЛЕНАМ
ТАВ. РАДИ І УПРАВИ, ТАБОРОВОМУ
СУДОВІ, РЕДАКЦІЇ "СКИТАЛЕЦЬ",
ОВОМ НАШИМ ПАН-ОТЦЯМ, ГІМНА-
ЗІЇ, НАРОДНІЙ ШКОЛІ, КЕРІВНИ-
ЦТВУ ДИТЯЧОГО САДКА, ТАБОРО-
ВІЙ ПОЛІЦІЇ, УСІМ УЧИТЕЛЯМ І
ВИЗОВНИКАМ, ВІ. П., ЛІКАРЯМ,
КЕРІВНИЦТВУ ТА АРТИСТАМ ТЕА-
ТРУ, ВІ. ПАНАМ ПРАЦІВНИКАМ ТА
БОРСОВОГО БЮРА, КООПЕРАТИВІ "ЄД-
НІСТЬ", КЕРІВНИЦТВУ ПЛАСТО-
ВОГО КУРІНЯ, СУМ-ові, СУЖ,
СУВ-ів, БЮРО І ПРАЦІВНИКАМ
ТАБОРОВИХ ЗАРСТВІВ І МАЙС-
ТЕРЕНЬ ТА ВСІМ ОРГАНІЗАЦІЯМ
І УСТАНОВАМ НАШОГО ТАБОРУ ЗА-
СИЛАє ПОСЛАНИЦЬ ВЕСЕЛИХ І
ЩАСЛИВИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ
ХРИСТОВОГО

КОМАНДАНТ ТАБОРУ

/-/ І. КОРОМЕЦЬ.

З нагоди свят Воскресіння
Христового Управа Станиці
Санітарно-Харитативної
Служби в Галендорфі оцею
дорогою складає Управі та
бору, всім Українським

Громадським Установам,
всім Шановним Членам
СХС та мешканцям табо-
ру цирі та дружні по-
бажання Всього Добра

ПРЕЗИДІЇ ТАБОРОВОЇ РАДИ, УП-
РАВІ ТАБОРУ, ОБОМ НАШИМ ШАНСОВ-
НИМ ПАН-ОТЦЯМ, УСІМ ОРГАНІЗА-
ЦІЯМ І УСТАНОВАМ ТА ВСІМ МЕШ-
КАНЦІЯМ ТАБОРУ, БАЖАЄМО ВЕСЕЛИХ
СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО.

РЕДАКЦІЯ.

УПРАВІ ТАБОРУ, ЧЛЕНАМ ТАБОРОВОЇ РАДИ, ПАН-ОТЦІМ Ю. ТАТОМИРУ І О. КЛІМЕНЕЦЬКому, ДИРЕКЦІЯМ НАших УЧСВОВИХ ЗАКЛАДІВ, ОРГАНІЗАЦІЯМ І УСТАНОВАМ ТА ВСІМ МЕШКАНЦЯМ НАГОГО ТАБОРУ ВАЖАЄМО БАГАТО ЦАСТЯ І УСПІХІВ В ПРАЦІ НА КОРИСТЬ НАШІЙ ВЕЛИКІЙ СПРАВІ ТА РАДІСНИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО!

ПРЕЗИДІЯ ТАБОРОВОЇ РАДИ.

3 нагоди свят.

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Таборовій Раді, Управі табору,
всім таборовим організаціям і
інституціям, співпрацівникам
Кооперативи "ЄДНІСТЬ", своїм
членам та всьому громадянству
табору 25 бажаємо всього най-
кращого.

Надзірна Рада
і Управа Коопера-
тизи "Єдність"
в Галендорфі.

В ДЗЕРКАЛІ НАШОЇ ГУЖКОЇ ПРЕСИ.

"УКРАЇНСЬКА ДУМКА", тижневик, що виходить в Англії подає в ч. 15. звідомлення Голови СУБ про долю українських полонених - хворих і калік, яких британська влада постановила віддіслати в Німеччину. На сьогодні, такої катего рії людей начисляється до 500 осіб.

Обговорюючи питання активної допомоги цим людям, часопис пише:

"Але самопоміч полонених, хоч яка вона щира і гаряча, далеко не вистарчава на забезпечення кількох соток хворих та калік у все необхідне. Одностайні рішення полонених взятих своїх хворих на власне утримання ледви чи зможе зупинити владу від виконання постанови висилки їх до Німеччини. Щоб не допустити до висилки чим все сторонню соміч, на це треба ширмою підтримки й більших фондів.

Дех ті фонди лежать?

Ті фонди - це, по-кишо, почуття кровної спільноти всього українства, де почуття солідарності між всіма галузями української еміграції, де добра воля української людини помогти братові. В них віримо й до них відкликаємося тепер, як перед трьома місяцями при заснуванні Українського Фонду Взаємна Поміч".

"Тільки постійна поміч усього суспільства може забезпечити життя соткам людей. Ця збірна поміч покаже також світові, що ук-

райнський народ - великий своїм духом і культурою, здібний виконати всі свірі завдання".

"КРОНІКА",

польський тижневик в ч. 17. подає за "Неділею" інформацію про переговори між полк. А. Мельником і С. Бандерою.

Щоб докладно інформувати польського читача про українські внутрішні взаємини, він пише:

"Для вияснення польському читачеві, хочемо додати, що внутрішньо-політичні поділи в українському суспільстві на еміграції є дуже глибокі і не знаходять жадної аналогії в якім-небудь іншім суспільстві на еміграції, які відзначаються загальним скординованістю при існуючих, але не засадничих партійних розбіжностях. Українське суспільство, а передусім його партії діляться - беручи загально - на табор націоналістичний, центрум і лівницю. Националістичний табор складається з двох частин, які проріздають між собою запеклу боротьбу о прімат, при чим наслідник першого провідника цього табору, добре відомого нам, поляком полковника Коновалця, і полковник Мельник, а Бандера уходить за узуратора.

Легальним державним чинником української еміграції є президент Укр. Нар. Республіки Андрій Лівіцький і існуючий при ньому уряд визнаний через центрум і лівницю. Натомість на-

ціоналістичні круги, а передусім Бандера і утворена ним УГВР не єснають през. Лівіцького. Бро́тьба на цім тлі іде від давна, а в сestannих часах прибрала на силі в звязку з намаганням, щоб уряд обнів усі політичні відлами в українському суспільстві. На підставі курсуючих інформацій протягом останніх кілька місяців справа ця здавалась бути на добрій дорозі, однак остаточно завжди доходило до розбиття пертрактаций.

Останньо утворення уряду на широкій платформі унеможливила несподівана інтервенція Бандери, радше його представників, котрі на руки президента Лівіцького зголосили підібно готовість визнання президента і уряду під умовю, що зверхицтво над УПА буде передане Бандері. В практиці означало це визнання через легальний уряд УГВР як другого середовища диспозиції. Трудно передбачити, який обират візьмуть ці

справи в дальшим ході подій, в кожному разі польська публична опінія не тільки пильно слідить за подіями у внутрішнім житті української еміграції, але висловлює рівночленко дійде в ньому до узгодження поглядів і можливо створення центрального оссередка одної диспозиції сперого о традиційні форми легалізму репрезентованого президентом Лівіцьким".

"НО ЙОРК ТАЙМС"

з дні 14.3.ц.р. пише з приводу державного перевороту в Чехословаччині:

"Це була дійсно на-дія на відчіність і обіцянки зі сторони Сталіна, якому ці два / Бенеш і Масарик - прим. Ред./ в році 1936 втратили життя. Цього року вони довідалися, що прогерманська і анти-сталінська кліка Червоної Армії була готова до скинення Сталіна. Посланіє було передано через старшину амбасади в Празі до Москви. Це й було причиною чистки в Червоній Армії в 1937. Після цього Сталін обіцяв Бенешові, що він не буде вмішуватися у внутрішні справи ЧСР".

"ПРОМОНЬ"

український тижневик, що виходить в Австрії, містить статтю Віктора Низового-Чумака п.заг. "Перед черговим етапом". Стаття написана з нагоди 4-ої річниці зачинування Всеукраїнської Національної Ради.

Обговорюючи значення і заслуги ВУНР в українському політичному житті автор пише:

"Тільки вона, що не заміщана була в еміграційні порахунки останніх років, може стати поєднувачем чинником для всіх. Лише вона

ногого стола українських республіканців з монархістами, які сперечуються між собою вже 30 років. Лише вона, а не відірвані від красової дійсності еміграційні групи, може

ВИДАЄ КУЛЬТ.- ОСВ. ВІДДІЛ

Редактує КОЛЕГІЯ

дати основи для консолідації всіх здорових українських сил. Ій буде легше, ніж іншим, знайти спільну мову з патріотичними та ідейними елементами бандерівського середовища".

-- сооOооо --

ОГОЛОШЕННЯ**ВЕЛЬФАРЕ-ЕЮРО В БАРУМ.**

Починаючи з 19.4.48. старі картки з пунктами стратили своє значення. Ви стримали на всіх мешканців табору нові одягові картки разом з вказівками що до їх розцінки.

Одягові картки будуть видаватися особам за підписом Вельфаре АД.

Щоб досягнути справедливого розподілу взуття, у осіб, що два останніх розподіли взуття отримали, були вирізані пункти "Е". А тому кожний, хто взуття не одержав, по можливості повинен одержати по парі черевиків. Не повинно з цього робитись будь-яких винятків, тому, що майже всі ДП, працюють і потрібують взуття і одягу.

Окрімі клопотання цілих груп або окремих осіб, що до одержання взуття чи одягу перед С.ОФ. або нами - дзвірні.

Через брак відповідності кількості одягу та взуття, розподіл їх буде переводитись лише в таборах.

Згідно розпорядження від 11.3.48. що вже отримали, що раз на гадувамо, що черевики та одяг будуть видаватися ліше по здачі старого взуття та одягу.

Учні та мешканці табору, що перебувають в санаторіях та лікарнях або ж на курсах, також

повинні отримати з табору взуття та одяг. Лише в тому разі не отримують, коли вони остаточно вимельдовані з табору. Картка пунктів дійсна лише в тому разі, коли вона не зіпсована. Окремі пункти - не дійсні.

Особи, що зовсім вибувають з табору, - повинні здати картки з пунктами, які повертають нам.

Нареджені та ті, що прибувають до табору стримують від Суплій Оффіцер 105 ДПАКС-у нову картку, але лише за посвідчкою Вельфар АД.

Вельфаре-Евро.**ДО УПРАВИ САНІТ. КАРИТАТИВНОЇ СЛУЖБИ в Галендорфі.**

Ниже підписані учні місцевої гімназії, складають стисм Управі Станції СХС в Галендорфі сердечну подяку, за виеднання нам із Централі Українців Католиків Канади - допомоги в формі кер-пакетів в числі 10 штук.

Підписано 10 учнів.

ДО УПРАВИ СТАНЦІЇ СХС В ГАЛЕНДОРФІ.

Одим складаю цирицею подяку Станції СХС в Галендорфі за громадчу допомогу в сумі 20рн.м. которую я одержала дні 13.3.48 р.

Допомога ця стала мені великою помічкою в ліченні моїх тяжкої недуги.

Місас Грина.

Виходить на правах рукопису
3 рази в місяць.

Ціна
2 нм.

СКІДА/СІД

УКРАЇНСЬКА
2649
МУЗ

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ВІДЗЕТЕНЬ КУЛЬТУРНО-ОСВІТНЬОГО ВІДДІЛУ УКРАЇНСЬКОГО ТАВОРУ 35 У ГАЛЕНДОРФ

РІК II.

15 ТРАВНЯ 1948.

Ч. 9 (33).

О. Мирон.

"ГЕТЬ ВІД МОСКВИ!"

/До 15-их роковин смерти Миколи Івильового/

"Кінець прийшов не тільки малоросійціні, українофільству й просвітнству, але й за- дрипаному московфільству..." /М.Івильовий/

"Самостійницька боротьба українського народу, здавлена у партізанських формах і в конспіративному СВУ, проявила себе в третій Формі, а саме у формі боротьби за культурно-політичне відродження української ідеї, за її новий зміст і за повний розвиток українського народу в умовах нової большевицької дійсності. Це був пе- ріод знаний пізніше під одною збірною назвою "ІВИЛЬОВІЗМУ", що, поставивши собі у почат- ках лиш завдання куль- турного відродження, переродився скоро в можуть революційну те- чію, що охопила собою не тільки культурне, але й політичне та гос- подарське життя наро- ду та кінчила наскрізь політичним гаслом "Геть від Москви", в роз- мінні боротьби проти ворожого для народів Сходу імперіалістич- но-центру". / Радович : "у спільному револю- ційно-визвольному ук-

райнському фронті бо- ротьби".

Це був час посилен- ного тиску большевицької Москви в напрямі ліквідації самостій- ницьких стремлінь українського народу. З нахабною відвіртістю Москва розкрила карти і перед провідними українськими одиницями стануло в повний ріст питання: що даль- ше? Ясним вже стало, що спільна дорога з Росією є рівнозначне національній смерті.

І в тій критичний момент з уст колишнього мятежного партизана, ю- муніста - революціо- нера, який в парті- занських відділах бо- ровся зі зброяю в ру- ках за Українську Радянську Республіку в в соєзі з Москвою, - падуть тверді слова: "Геть від Москви". З повною свідомістю ві- дповідальності за долю української нації кидас Микола Івильо- вий це гасло, розумію- чи весь трагізм ситуації. А коли став пе- ред ним ділема, - або відкликати ці слова, або згинути, - Івильо- вий вибирає це, друга і власною кров'ю стве- рджує слушність своїх

думок і клічів. "О-го ім'я стало символом боротьби за повну національно-політичну незалеж- ність України від Москви.

"Івильовізмом" охрестили самі большевики цю боротьбу України з Росією, даючи тим самим ча- краче свідоцтво значення Івильового для українського народу.

Івильовізм став опірним центром всього нового українства в його зма- ганні з Москвою і проявився у всіх ді- линках чищоб суспільно-політичного і культурного життя.

Основні заложен- ня хвильовізму це:

1. Орієнтація української культури на "психологічну Европу" під гаслом "геть від Москви".

2. Провідна роль інтелігенції у від- родженні українсько-го народу.

3. Піднесення рі- винії української ку- льтури, а передусім літературної твор- чості /боротьба з ненучтвом та промі- тивною просвітлянци-

ною/.

4. Україна колискою "азія́тського ренесансу", який у розумінні Хвильового є "европейське відродження" - плюс неаріане, бадюре, радісне греко-римське мистецтво".

Справа зірвання з Москвою була для Хвильового зовсім ясна і зрозуміла. Дебітом його сталоє станути на власні ноги у всіх ділянках національного життя. Особливий натиск кладе він на те, щоби літературу вирвати зпід московського впливу.

"Росія є самостійна держава, - пише Хвильовий, - "Самостійна! Ну! Так і ми самостійна! Одже оскільки наша література став врещі на свій власний шлях розвитку, софіліки перед чими стоїть таке питання: на яку із світових літератур вона мусить взяти курс. У всякому разі не на російську/ автор/. Це рішуче і без всяких застережень".... Від російської літератури, від її стилів мусить українська поезія як мога швидше тікати. Справа є тобу, що російська література тяжить над нами у ріках, як гонедар становища, який привчав нашу психіку до рабського наслідування.

Одне вигодувати на ній наше молоде мистецтво - це значить затримати його розвиток. Наша орієнтація - на західно-европейське мистецтво, на його стиль, на його прийоми".

Не дивним є, що за такі думки, советська критика зустріла Хвильового гострими нападами і лайком та визначила його як українського націоналіста.

На Х. З'їзді партії 1927 р., Лазар Каганович, тодішній перший секретар КП/б/у, - заявив на адресу Хвильового: "Підголоском тих марів, які покладають свої надії на реставрацію буржуазної влади на Україні силами чужовісного збройного імперіалізму, мимоволі виявив себе письменник і критик, член партії Микола Хвильовий з" Його пропоніддо орієнтації на Захід української культури, що зростає; на психологічну Европу, все одно, буржуазну чи пролетарську і під гаслом "геть від Москви". А Сталін, розуміючи небезпеку "Хвильовізму", - писав: "в той час, коли західно-европейські пролетарі і їх комуністичні партії повні симпатії до Москви - цитаделі міжнародного революційного руху і ленінізму, втой час, коли західно-европейські пролетарі з закохленням дивляться на прапор, що вітає у Москві; український комуніст, Хвильовий, не має нічого іншого окрім користі Москві, крім того, як закликати всіх українських діячів до втечі від Москви і то "якомога швидше", і це називається інтернаціоналізмом".

Волід за своїми "відчіями" цілими і рідні земліми, які циресердечно допомагали "розвоблачати" Хвильового.

А "Вальдненни", де Хвильовий виступав гостро проти комунізму, дали до того ще сильнішу пригоду: Андрій Хвіля, підсвітський "український критик у статті" "Куди ведуть дороги п'ведських могил", - пише: найвиразніше Хвильовий висловив свої думки її погляди у

"Вальднепах". Устами Карамазова /герой роману/ - Хвильовий характеризує гасла пролетарської революції, як фарсейство і матеріал для спекуляції. Чого то Аглая /героя роману/. Вона розуміє, якими шляхами Повинна повернати історія України. Аглая повинна життя, юності, рімчости і кліче до побідних боїв проти більшевизму. Ось такі жінки, на думку Хвильового, потрібні українському народові".

Повищі читати вказують настільки дійманчий був удар по Москві, звімрений Хвильовим. Московсько-Большевицькі "всаді" знали, які це матиме наслідки, бо знали, яким популярністю серед молоді втінався Хвильовий.

До боротьби з ним змобілізувала Москву всі сили. Зліквідовано всі літературні організації і видавництва, які повсталі за ініціативою Хвильового.

"Гарт", "Ваплітэ", "Літературний Ярмар" мусили запрестати діяти, а даліше прийшли до фізичної ліквідації поодиноких членів.

Безпосередно братись за Хвильового до ще небезпечнішого почався натиск, щоби він сам відкликав всі ті газети і думки, які кинув у маси. Це змусило вхопити його за груди і покинути з собою, щоби чистими і несплямленими оставити свої ідеї.

Це прекрасно зрозуміла українська молодь, для якої недосяжним ідеалом був "Микола" - і це прекрасно зрозуміли большевики, які похорони Хвильового зарядили на звичайному дні, коли всі були припраці - і не могли взяти участі.

Та всі спроби розвіяти легенду, яка творилася довкруги Хвильового осталися без успіху; бо занадто великою є він-індивідуальністю, занадто яскравим є він виразником українського духа, української національності.

Думки Хвильового є тепер особливі актуальні, коли советська Росія стоїть на Берлинах своєї "могутності" - і коли вглибині думі не одного слабодуха зростається сумнів в абсолютній дійсності і живучості української національної ідеї. Не забуваймо, що в "неменш критичному моменті існування нашого народу" виступив Хвильовий, по-менше критичний момент переживаємо сьогодні.

Життя і існування нашої нації залежить під того, чи зуміємо ми відорватись від Москви - цього кризового молота, який розкладає і нищить нас, - жертвою якого вияв Микола Хвильовий і тисячі та міліони найкращих сипів України.

Тому, не з Москвою, а без неї і проти неї - наї плях.

Хай же пламенне, тверде й мятечне Хвильового "Геть від Москви!" - стоїть палаючим дороговказом на напому пляху у боротьбі за власну незалежну державу.

О.Мирон.

ЩЕ ОДНЕ ВИТЯ ШАКАЛА.

"Радянська Україна" з 18 березня ц.р. ч.65. зі "мілодовкую бризаками гнилою слинною пашкала на Український Визвольний Рух та його провідників. Обурює це, що Французька судова влада з відома Міністерства Внутр. Справ викинула з приміщення в Парижі комуністичну організацію "Український Народний Фронт", а замість того поселила туди "профашистську" Українську П'ящі". Спілку".

Далі, як звичайно, йдуть брехливи (як і все советське) закиди на адресу керівників Української Надіональної Спілки: ген. Кацустянського, Бойка, Цвікуміта Гузара. Не будемо виправдовувати наших країних людей, бо хіба що виправдовується перед носом, коли той гавкає? Але ще раз звернемо увагу на те, чому так турбус советських пакалів те, що намі піредові люди живуть і продовжують провадити боротьбу проти всіх гнобітлів демократичного світу на зразок Гітлера і Сталіна. Причина цьому всім порядним людям зрозуміла. Ці гнобителі всього людського прагнення до вільного демократичного життя почувавають дії їх загибель. Воно знаєть, на чийому босці правда і почувавають, що ця правда їх переборе і знищить, а правду вони більш за все ненавидять і бояться. І цей час скоро настане.

Тому ці пакали безсило грабують з одною метою отруїти свою гнилою слинною дескою з легковірних людей.

Чергове гавкання торкається утворення Української Надіональної Ради, яке передається советським радіо, при чому висловлюється надія, що це об'єднання українських національних сил закінчиться новим розпадом, дослівно "гризнем". Цілком зрозуміло, що це було б найбільш бажаним цим пакалам з советського "рада", яле ми повізні переконані, що ці, які хотять мати визиск на чибіс "гризней" - помилуються, бо ніхто з українців не піде на руку своїм ворогам, пам'ятаючи, що розбити з таким труднощами досягнуто об'єднані, ще значить послужити советському молоту в І. Міністерстві Знань зцілити весь демократичний світ.

КОЛГОСПНА "ДЕМОКРАТИЯ"

Замість філетону.

"Радянська Україна" з 24 березня 48.ч.70. з обуреним коментарем "лист наших читачів" про порушення колгоспної демократії (1), яко полягає в тому, що якийсь тов. Цима привіз до колгоспу "ім. Чапаєва" "тов. Роздобутка" і заявив: "У привіз у вас колгосп нового голову тов. Роздобутка, якого рекомендують райкомом партії і райвиконкомом. І раз ви повинні обрати Роздобутка на голову правління..."

Колгоспники відмовились обрати на голову

лову незнаного Роздобутъка, а обрали Йосина Замулка. На це Цима дав розпорядження Замулкові не прийти на справу колгоспу, бо приїдуть секретарю району Бондар та заступник голови районного комбому Матвеєв і провадитимуть перевибори знову.

На слідуючих зустрічах Бондар і Матвеєв з 11 год. ранку до 5 вечера упerto "роз'яснювали" колгоспникам, що треба обрати Роздобутъка. Це не допомогло і районові "верховоди" залвили: "Ми Замулка ніб затвердимо, і т.д., і т.д. цілі низко обурення за порушення колгоспної "демократії".

Але справа не в порушенні т.зв. "колгоспної демократії", які за все існування советської диктатури не було не тільки в колгоспах, а й усіх советських неволі, а в тому, що районні верховоди занадто розкрили карти, а не вжили реценту, який союзи приписують у всіх подібних випадках, а саже: "На (таку то посаду) райком"та" виконком рекомендують тов. (ім'я рек). Ставлю на голосування. Хто проти?" і все було б фланжелем "по демократичному", бо хай би хто наважився бути проти, то зразу ж на своїй скріпі відчув - би наслідки советської "демократії".

Наслідки цього "порушення колгоспної демократії" не трудно підфібачити. Вони будуть такі: тов. Цима, що не зумів обдурити колгоспників, одержить по заслугам. Колгоспники, що осмілились виступити проти пропозиції райко-

му" та райвиконкому, теж дістануть і в хвіст і в гриву, а поїзд, совєтська демократія" знову набере вигляду нечинності.

Отак побудована вся советська "демократія", що ганебними засобами: брехнію, підступством, провокацією, залякуванням і т.д., і т.д. простиє до пригноблення і поневолення людства.

Останні Слизка.

З'ЇЗД СОЮЗУ УКРАЇН ВЕТЕРАНІВ.

В дніх 8 - 9 травня ц.р. в Етлінгені на американській зоні вібувся імпозантний З'їзд українських ветеранів. У З'їзді прийшли участь понад 100 умандротованих членів, окрім того було багато почесних гостей. В почесній президії засідало пістє генералів. Участь же приймали представники від усіх українських земель та різних армій, по рангах і літах від найстарших до наймолодших. Цілий перебіг з'їзду переходить у піднесеному настрої. Всі відчували, що переживається надзвичайної важкі час. Скоро можуть настати великі події. Ми мусимо до них лікнайкраче підготуватись, щоб зняти належне нам становище. Всі члени з'їзду як один гарячими оплесками та сваціями засвідчили свою відданість Українській Народній Республіці та її правному Урядові з Президентом Лівицьким на

чолі.

Імпозантним було та кож посвячення Прапору СУВ на таборовій площі, в якому прияли участь священики Української Автокефальної Православної і Греко-Католицької церков. Обидва священики виголосили надзвичайно змістовні проповіді. При цьому було багато пропорів філій СУВ. Століти виникнували комбантанти, "молодь СУВ" - у, Пласт та мабуть були присутні всі мешканці табору. Багато і молодих втирали сльози. А ясне травневе сонце сміхалось з неба.

Всі подробиці про цей з'їзд, резолюції, відозви і т.ін. принесуть нам наші часописи американської зони.

ЧОРНА СОТНЯ ДІЄ.

За повідомленням преси, російські монархісти, що об'єдналися у поневолюванні народів, на своєму збіговиську обрали російський уряд, а також призначили губернаторів для України і Білорусі.

Видно, московський імперіалізм, в якому вигляді він біз був, чи то в вигляді комуністичної диктатури, чи самодержавної монархії, чи демократії на зразок республіки Керенського, все одно не відмовиться від захоплення чужої власності та свободи народів.

Москаля хоч м'яdom мах, а він буде лаптями смердіти.

ВІСТКИ З РІДНИХ ЗЕМЕЛЬ.МАСАКРА УКРАЇНЦІВ
У ЛЬВОВІ.

"Дзвінник Жолнєжа" часопис що виходить у Великій Британії містить оповідання одного втікача по національності латвійця, що перебував у Львові. Втікач цей оповідає:

"В лютому і березні ц.р. відбулися нові депортациі рептків українського населення Львова. В час депортациі з потягу, до якого нагружено в'язнів у Бруховичах, втекло близько 500 українців. Більшість із них большевицька сторожа виловила й на місці розстріляла. Тепер союзницька влада у Львові не відрізняє галицьких українців від поляків і трактує їх усіх, як одну народність - галичан".

За "У.Д."

КОСТЕЛЬНИК НА
ЗАСЛАННІ.

НЮ ЙОРК. - Українська католицька преса подає вістку зо Львова, що при кінці минулого року союзницькі чинники вивезли з того міста багато українців, між ними й о.д-ра Костельника. Як відомо, Костельник найбільше прирічинився до ліквідації української греко-католицької церкви та переходу її духовенства до московської церкви.

"Н.Шлях".

КОНЦТАБОР НА
ЗАМАРСТИНОВІ.

ФРАНКФУРТ. - Утікач із сов. України подає, що на львівськім передмісті, Замарстинові, є тепер великий концентра-

ційний табор. Цей табор є пересильним пунктом засуджених на каторгу. Між каторжниками найбільше українців із Львівщини. Умовини в таборі жахливі. Багато вязнів гине з голоду й різних пощестей.

"Н.Шлях"

МОЛОДЬ ЗАКАРПАТТЯ ІДЕ
НА ДОНБАС.

"Радянський Селянин" з 19 березня подає вістку з життя Закарпаття. Там проходить призов до школ ФЗН вугільної промисловості Донбасу. Захоплення шахтарською справою велике, особливо серед сільської молоді.

З ужгородської округи мало виїхати 500 чол. Перша група з числа 300 чол. вже виїхала на Донбас.

"Після виїзду їхні будуть працювати в шахтах Закарпаття.

НОВА КАТЕДРА В ВИЩИХ
ШКОЛАХ.

"Правда України" з дня 17 березня подає, що в вищих наукових закладах Києва, Москви, Ленінграду і Львова вводиться виклад нового курсу - історії науки і техніки. Першим вводить цей курс Київський політехнічний інститут.

Завданням нового курсу дати будущим інженерам глибоке знання розвитку науки і техніки. При викладі цього курсу особливу увагу звертається російській науці і техніці.

Звичайно, що крім фахового знання треба ще вцілити переконання о вищості російської культури. Інакше й бути не може.

З ОСТАННЬОЇ ХВИЛИНИ.

В четвер, дня 13. 5.

ДО ШАНОВНОЇ РЕД.
"Скиталець" в таборі 25 Галендорф.

В 2-му річницю смерті моєго мужа СЕРГІЯ ДМИТРОВИЧА

І В А Н О В А

дипл. архітектора, що упокоївся дн. 16 травня 1946 р., прому на сторінках Вашого часопису помістити цих кілька слів на спомин по Йому.

"Ми зістали приняті до українського табору в Галендорфі в місяці жовтні 1945 р. Мій покійний муж брав активну участь в громадському житті табору, працюючи в Чорвоному Хресті, при виготовленні дитячих іграшок, при будові і прикрасенні церкви, а також в таєрі як співак.

Після Його смерті, Управа і всі мешканці табору співчували моєму великому горю і помігли мені влаштувати похорон. Особливі місцева УАПЦ прийняла живу участь в похоронах та відправляла протягом 2-х років панаходи по покійному.

Дозволяю собі ще раз зложити мою націєрдечнішу подяку Настоятелеві і Церковній Раді УАПЦ, Управі табору та всім мешканцям українського табору 25 у Галендорфі.

Надія І.Іванова.

група родин в числі 18 осіб виїхала до Австралії.

**УКРАЇНЦІ ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ З ІНШИМИ
НАРОДАМИ ПРОТЕСТУЮТЬ ПЕРЕД ООН.**

Дня 15 квітня ц.р. в Лондоні відбулася конференція представників і визначних політичних діячів народів з-за залізної кутини, які у висліді проведених нарад рішили вислати на руки чілійського делегата до ООН (відомого з інтерпеляції в чехословацькій справі) амб. Г. Санта Круз телеграфічну протестаційну ноту. В цій ноті представники болгарів, білорусинів, естонців, лотишів, літовців, поляків, румунів, словаків, українців, чехів і югославян, називаючи до декларації визначних діячів західної демократії про потребу поборювання союзничної комуністичної небезпеки у світі, урочисто протестують проти накиденою народам східної і центральної Європи режиму, який під назвою народної демократії є з наряддям поліційних держав, що спрямовані на знищення всіх підставових прав людини. За хідної Європу - говориться у ноті, - можна зиритуватися тільки усугублюючи з Східної Європи, советів, які

Кількаразово порушили постанови Карти ООН, вживаючи сили і терору супроти вільних народів.

З уваги на те, говориться в ноті, - підписані вірять, що Рада Безпеки не обмежить своїх заходів до прослідження ролі Союзу в чеській справі, але негайно поваде слідство в справі подібної діяльності російського комунізму в усіх інших країнах Центрально-Східній Європи.

Відозву підписали: голова Білоруського Союзу проф. Глишкевич, від Болгарської Селянської Партиї - Матцанків, проф. Орас від естонців, Байорінас - від литовців, Розідіс - від лотишів, амб. Філіповіч - від поляків, мін. зак. справ. Мікулеску-Будесті - від румунів, П. Підваков - від словаків, ген. Прхля - від чехів, др. Гавріловіч - від югославів.

Від українців у Великій Британії - ноту підписав голова Союзу Українців у Великій Британії, сот. Е. Нанчук. "Укр. Думка"

**ПРАГА ДОМАГАЄТЬСЯ ВИДАЧІ ВОЯКІВ
УКРАЇН. ПОВСТАНСЬКОЇ АРМІЇ.**

Український часопис "Новий Шлях" що виходить в Канаді за 24.3. подає вістку, що чехословацький міністер оборони повідомив, що його представник при

Контрольній Раді союзників в Берліні, звернувся 3 березня офіційним листом до Ради, щоб вона виплинула на американську окупаційну владу Німеччини в

в справі видачі вояків УПА, які під час своєго рейду по Чехословаччині нібито мали вбити 8 чеських жандармів. Згідно з офіційним повідомленням, чехи домагаються видачі сот. УПА Грибелльського-Бродича, Буркуна, Марка, Чумака, Білого, Олена, Медведя, Степового і Мартина. Чеська комуністична газета "Руде Право" цю листу доповнює її іменами: Дорот, Палій, Кора та Грізний.

--ooooOooo--

СПРАВИ СКИТАЛЬЦІВ.

**РОЗСЕЛЯТЬ УСІХ
СКИТАЛЬЦІВ ЗА РІК.**

Український часопис Канади "Новий Шлях" пояснює, що згідно з планом IPO, до 1 липня 1949 скитальча проблема має бути зліквідована. До того часу 840 000 скитальців з Європи будуть переселені до заморських країн, 670 000 будуть поселі в європейських країнах, а 170 тисяч вимістяться в їхню батьківщину.

200 ТИСЯЧ ДП ПЕРЕЙДЕ ДО СПА.

ВАШИНГТОН/УП/. Правнича Комісія Палати Репрезентантів прийняла проект устави, на підставі якій протягом двох років може виємігрувати 200 000 дп. В майбутніх річних і

річних квотах дп мають мати 50 % уделу.

Пропозиція уряду СПА передбачує іміграцію 200 тисяч дп протягом чотирьох років.

За "Кроніком"

З ПЕРЕХОДОВОГО ТАБОРУ У ФАЛІНГБОСТЕЛЬ.

На сьогодні Фалінгбостель являється одиноким переходовим табором, че-рез який мусять перейти всі ті, що їзджають до Канади, Австралії, а також до держав Південної Америки.

Засадничо із цього та бору не формується транспортів на місця призначения, для цього є інші табори, тут тільки належить переходити формальності, якіх вимагають від імігрантів заінтересовані держави. З цим завданням справляється окремий відділ IPO т.зв. Регіональ Професінг Центр. Від цього відділу в йілкому разі не залежить скільки і яких людей запотрібовується, чи радше потребує заінтересована країна. Всі ці справи залежать від переселенчого відділу при При Головній Кватирі IPO в Женеві, бо ж туди звертаються із запотрібуванням всі країни і то на найменшу кількість ДП.

Знову всі формальності, які мусять переходити ДП перед виїздом, не залежать від IPO, але від країни-контрагента. Тому то й не до всіх країн не переходить однакові комісії.

Згадуючи про комісії, поціліним буде згадати те, що останніми часами канадська комісія більш пристосовується до вимог ДП. Не помічається сьогодні так багато людей не здібних, як було раніше. Залежить це мати буті від того, що остаточне рішення про допущення дає "Консулярс Оффіс". Всі членів докладно нотуються рештою членів комісії на фундаментних паперах. З тих початок про особу, залежить

власне про її допущення. Але також не є виключеним при остаточному рішенні про недопущення до вибраної праці, переведення в іншу ділянку праці. Наприклад, коли хтось не надається до копальні, то він може дуже добре на даватись до праці в сільському господарстві. Тут не входять люди, які не можуть з дуже важливих причин імігрувати, тобто під оглядом безпеки і поважних хворів.

Чи так об'єм діяльності тепер австралійська комісія, поки ще не відомо. Правдоподібно, люди, які вже раз покинули свої місця в таборах і переїдуть в Фалінгбостель, не будуть ніколи повернені назад. Вони чекатимуть на свою чергу, хоч часами може й дуже довго.

Сам табір був колись військовими казармами. Адміністративно поділений він на дільниці і блоки. Безпосереднє відношення до емігрантів у всіх справах має управа і адміністрація цього табору та місцевий ДІАКО. Вся адміністрація табору є польська. Однак всі інші національні групи мають своїх офіційних представників, які разом творять так зв. "Міжнародний Комітет". Такий представник заступає своє групу тільки у громадських справах. Створено спільну читальню, де сходяться усі емігранти, там читається преса на всіх мовах.

Українці в цьому таборі є мабуть найчисленнішою групою. Для

14.4.48. в цьому таборі засновано осередок СУМ-у, який на день 25.4.48. всім вже був зорганізувати свято в пам'ять жертв штучно викликаного голоду на Україні в 1933 році. В святі цьому брали активну участь навіть чужинці. Довкола цього свята було досить співчутивих висловів зі сторони чужинців та багато цу му зі сторони урядових місцевих/ССДЕ/чинників, які про нау справу не мають мінімального уявлення. Наприклад, були запити, чи цей похід не має щось спільного з святом 1 травня; та чому сумівці ходять в зелених сорочках і чорних краватах.

Порівнюючи життя в цьому таборі з життям у звичайних таборах, треба ствердити, що під мітбріяльни й оглядом тут є багато краще, дикуючи добрым приміщенням і більшому приєдлові харчуванням. Кожний емігрант має карту "І". Часто висвітлюють тут кінофільми та влаштовують чисельні імпрези.

Емігрант.

Коротка вісті з табору

Дня 23.5. предста
вниця IPO п. Леснард
переводила записи до
Австралії. Загалом за
писалось 18 осіб.

Відновила свою діяльність УСТ "Калина".
Дня 9.5. відбулися змагання кон.м'яча з польською дружиною таб.
11.з Ватенгтедту.

Внелід 0:0.

З ТАБОРОВОЇ ХРОНІКИ

від 30.III.
до 15.У.

ДНЯ 30.3. заходами Комітету Освідка СУМ відзначено святочну академію присвячену 9-им роковинам проголошення самостійності Карпатської України.

ДНЯ 31.3. відбулося Загальні Інформаційні збори мешканців табору.

ДНЯ 8.4. відвідали наш табор Голова Центр.Управи СУВ гейтерал Смовський-Разбіський і Орган.Референт полк. Ген.Штабу Татарський.

ДНЯ 15.4. відвідали наш табор - Голова УЦДК проф.Яловий і Реф.Сусі.Оніки мгр.Фарінич.

ДНЯ 1.5. група самітних мужчин в числі 9 осіб виїхали на працю до Вел. Британії.

ДНЯ 3.5. відбувся концерт Капелі Бандурристів ім. Леонтовича з Госляра під керівництвом п. Г.Назаренка.

ДНЯ 4.5. театральна група нашого табору під кер. артиста Михайла Тагаїва виступила п'есу на 4 дії В. Чубатого під заг. "Воскресіння".

ДНЯ 3.5. група родин в числі 30 осіб виїхали до збірного табору в Фелінгбостель, щоб звідтам виїхати до Канади.

ДНЯ 9.5. театр табору під керівн. артиста М.Тагаїва подруге виставив п'есу "Воскресіння".

--ooo--ooo--

ВЕЛИКОДЕНЬ В НАШОМУ ТАБОРІ.

Цьогорічні Великодні Свята проходили в нашому таборі, як звичайно серед українців, в атмосфері традиційної вроčистості. І погана погода, і мінімальні матеріальні ресурси не перекодили нам по старому українському звичаю відсвяткувати це величаве свято Весни. Святкували його всі, як кому випало, - хто за нашю "консервативною" паскою, а хто, попросту, за "модерними" кальворіями. Головне, що кожний мав нагоду до певної міри заспокоїти бодай свої душевні потреби слухаючи імпрез, які влаштовано протягом свят.

І так, дні 3.5. на другий день Великодніх Свят виступила з концертом відома Ка-

пеля Бандурістів ім.Леонтовича з Госляра під мистецьким керівництвом п.Григорія Назаренка. На концерті був присутній командант ДПАСУ кп. Правле з своїми співробітниками. Концерт прошов з великим успіхом. Публіка з задоволенням слухала українські козацькі і побутові пісні, нагороджуючи кобзарів ширим овациями.

ДНЯ 4.5. театральна група табору під керівн. артиста Михайла Тагаїва з успіхом виступила п'есу В.Чубатого на 4 дії під заг. "Воскресіння".

В ніділю, дн. 9 травня повторено п'есу "Воскресіння".

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Згідно розпорядження 105-ДПАС-у, кожний мешканець табору мусить бути забезпечений фотознімками, які будуть потрібні для виготовлення різних документів на випадок еміграції поза межі Німеччини.

У зв'язку з тим здійснюється:

1.Усім мешканцям віком від 16 р. вгору придбати по 13 шт.знимок.Дітям віком від 0 до 16 р. по 6 шт.знимок.

2.Знімки повинні бути однакового розміру.Не може бути так, щоб 6 знімок були інші від других 6 і т.п.

3.Щоб оминути небажаних труднощів в останній хвилині/мастися на увазі еміграцію/, всі мешканці мусять бути повністю забезначені згаданими фотознімками до дня 30 травня 1948 р.

Управа табору.